Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26055
Copyright: Admont, Benediktinerstift

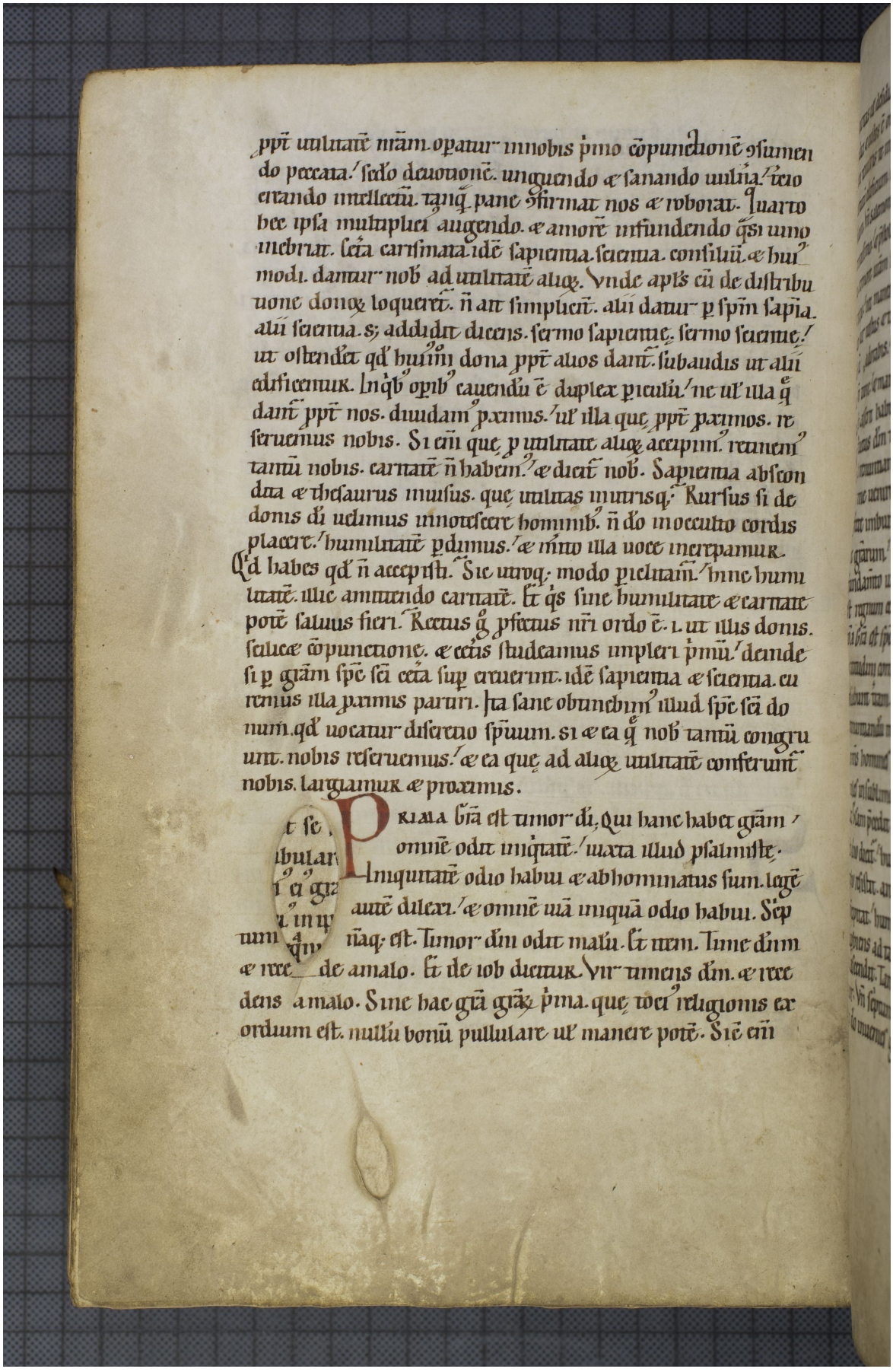

ppt̄ utilitatē mām. opatur nobis ꝑmo cōpunctionē ꝙsumen
do peccata. scdo deuotionē. unquendo ⁊ sanando uulnia. tcio
erudo intellectū. tanq̄ pane ꝙfirmat nos ⁊ roborat. Quarto
hec ipsa multiplicā augendo. ⁊ amorē infundendo q̄si uino
inebriat. Sēta carnalia idē sapientia. scientia. constituū. ⁊ hui⁹
modi. dantur nob ad utilitatē aliq̄. Vnde apls cū de distribu
tione donoꝝ loquerē. ñ ait simplicē. alii datur ꝑ spm sapia.
alii scientia. s; addidit dicens. sermo sapientie. sermo scientie.
ut ostenderet qđ huiⁿi dona ppt̄ alios dantē. subaudis ut alii
edificemur. Inq̄b⁹ opib⁹ cauendū ē duplex periculū. ne ul illa q̄
dantē ppt̄ nos. diudam⁹ proximos. ul illa que ppt̄ proximos. re
seruemus nobis. Si enī que ꝑ utilitate aliq̄ accepim⁹. retinem⁹
tamū nobis. carnalē ñ habem⁹. ⁊ dicat nob. Sapientia absconditā
dita ⁊ thesaurus inuisus. que utilitas in illis q̄. Rursus si de
donis dī udimus inuidescat hominib⁹. ñ do occulto cordis
placere. humilitatē ꝑdimus. ⁊ nimo illa uoce increpamur.
Qđ habes qđ ñ accepisti. Sic utrq; modo peccamus. hinc humi
litatē. illic amittendo carnalē. Et q̄s sine humilitate ⁊ carnali
potē saluus fieri. Rectus g̃ ꝑfectus nī ordo ē. ut illis donis.
scilicet cōpunctione. ⁊ cēis studeamus impleri ꝑmū. deinde
si ꝑ gr̄am spē sēa cēta sup creuerint. idē sapientia ⁊ scientia. cu
remus illa parvis parum. Ita sane obtinebim⁹ illud spē sēi do
num. qđ uocatur discretio spūum. si ⁊ ea q̄ nob tamū congru
unt. nobis reseruemus. ⁊ ea que ad aliq̄ utilitatē conferunt
nobis. largiamur ⁊ proximis.

Prima grā est timor dī. Qui hanc habet gr̄am
omnē odit iniquitatē. Iuxta illud psalmiste.
Iniquitatē odio habui ⁊ abhominatus sum. legē
autē tuā. ⁊ omnē uiā iniquā odio habui. Sēp
tum
naq; est. Timor dīn odit malū. Et unde. Time dīm
⁊ unde de amalo. Et de iob dicitur. Vir timens dīm. ⁊ unde
deus amalo. Sine hac gr̄a gr̄a ꝑma. que uocat religionis ex
ordium est. nullū bonū pullulare ul manere potē. Sic enī